La sfîrşitul turului, în „Cupa României"

VOLEIUL FEMININ RĂMÎNE DEPARTE DE CERINŢELE CALITĂŢII!

Prima parte a noii competiţii rezervată divizionarelor A, **„Cupa României"**, a scos în evidenţă două aspecte esenţiale după desfăşurarea celor 11 etape ale întrecerii feminine. Unul, la care ne-am referit şi cu alt prilej, priveşte partea pozitivă a competiţiei, şi anume că ea a dat **posibilitatea unei masive împrospătări a sextetelor tuturor echipelor.** De la Universitatea Timişoara, în rîndul căreia majoritatea jucătoarelor sînt junioare, pînă la campioana ţării, Dinamo, care a introdus în sextet aproape etapă de etapă 2—3 junioare de perspectivă, suflul înnoitor s-a simţit mai puternic ca oricînd...

Dar cel de-al doilea aspect, şi mai important, priveşte **calitatea pregătirii** (deci, şi a jocurilor) care a fost foarte scăzută. Nici una din cele 66 de partide n-a atins calificativul maxim, doar cîteva putînd fi socotite mulţumitoare, iar toate celelalte au stat sub semnul exasperantei modestii sau chiar a lamentabilului. Ceea ce arată **că se lucrează puţin cantitativ şi mult prea puţin calitativ!** În acest context se pune întrebarea dacă infuzia masivă de tineret a determinat şi un real cîştig, în afară de ocazia antrenorilor că le-a dat să-şi verifice, în competiţie, rezervele sau elementele de perspectivă...

O constatare definitorie pentru întreg turul: jucătoarele experimentate, în loc să **dea tinerelor un exemplu de muncă, de seriozitate în pregătire şi de dăruire în joc** (cu puţine excepţii: **Eugenia Rebac, Alexandrina Constantinescu, Florentina Danilescu, Carmen Marinescu, Marta Marinescu**), tocmai ele s-au lăsat pe tînjeală, ştiind că rezultatele din competiţie nu au nici o influenţă asupra situaţiei lor în primul eşalon, că nu pot aduce nici cîştigarea unui titlu, nici pierderea lui, nici retrogradarea şi nici participarea sau nu în competiţiile europene. Pe de altă parte, **voleibalistele tinere, promovate de la echipe de junioare, au prezentat un repertoriu tehnic limitat, dovedind că nu şi-au însuşit procedeele tehnice de bază!** Aceasta este, dealtfel, cartea de vizită a diviziei de junioare, a profesorilor-antrenori de la acest eşalon! Dar nici cei de la divizionarele A nu au arătat cine ştie ce preocupări pentru îndreptarea situaţiei. La cîteva echipe am remarcat chiar strădanii opuse: acelea de a aduna din dreapta şi din stînga jucătoare ajunse la apusul carierei, sau de a întoarce în teren voleibaliste convinse de necesitatea retragerii din activitate. Este, într-adevăr, mai comod, dar nu e deloc bine pentru voleiul feminin.

Aruncînd o privire asupra clasamentului, găsim în frunte, neînvinsă, pe **C.S.U. Galaţi**, care în ultimii ani a marcat un constant progres. Poziţia actuală a vice-campioanei este cu atît mai meritorie, cu cît C.S.U. a jucat şi fără cele 4 jucătoare date lotului: **Crina Georgescu, Lia Catarig, Elena Dobroschi şi Elena Piron.** În schimb, **Dinamo**, campioana ţării, a evoluat aproape permanent sub nivelul pretenţiilor, nemulţumind îndeosebi comportarea unor sportive care au făcut parte şi din diverse loturi reprezentative (Carmen Puiu, Eugenia Milencu, Doina Moroşan, Carmen Cadar). Alte echipe — **Farul, Universitatea Craiova, Chimpex Constanţa** — au marcat un drum sinuos, prima (lipsită şi de aportul jucătoarei nr. 1, Maria Enache) fiind parcă mai aproape de evoluţia liniară obişnuită. În schimb, **Penicilina Iaşi** a resimţit absenţa antrenorului **N. Roibescu**, ocupat cu echipa reprezentativă.

Slăbiciunile manifestate, în general, de echipele feminine în turul „Cupei României", impun o pregătire de iarnă serioasă sub controlul federaţiei, precum şi o activitate ulterioară îndreptată spre reducerea deficienţelor tehnice. Totodată este nevoie ca, din retur, competiţiei să i se fixeze un obiectiv care să intereseze efectiv toate echipele. **Să le stimuleze în pregătire.**

Aurelian BREBEANU

CLASAMENT

1.	C.S.U. GALAŢI	11	11	0	33: 6	22
2.	Dinamo	11	9	2	30:11	20
3.	Farul	11	7	4	27:15	18
4.	Univ. Craiova	11	7	4	21:17	18
5.	Chimpex	11	7	4	21:19	18
6.	Univ. Buc.	11	5	6	19:23	16
7.	Rapid	11	5	6	20:25	16
8.	Penicilina	11	4	7	20:24	15
9.	Olimpia Or.	11	4	7	19:23	15
10.	Ştiinţa Bc.	11	4	7	18:24	15
11.	Maratex B. M.	11	3	8	18:29	14
12.	Univ. Timiş.	11	0	11	3:33	11

DIALOG CU CITITORII

V. CORNEANU — Prahova. „Alţii, la vîrsta mea, sînt indiferenţi cînd este vorba de sport. Eu nu pot fi aşa şi de aceea nu am răbdare fără să-mi manifest sentimentele. Neşansa a făcut să nu am copii, dar vă rog să-mi acordaţi o compensaţie transmiţînd drăgălaşelor şi inimoaselor fetiţe, întoarse cu lauri de la campionatele mondiale de gimnastică, atît din partea mea cît şi a soţiei (care a lăcrimat cînd le-a urmărit la televizor) o sinceră şi fierbinte îmbrăţişare părintească din partea noastră. Le transmitem felicitări, sănătate şi numai succese pe măsura ambiţiei lor de pui de români. Felicitări antrenorilor lor...". De prisos, orice am adăuga noi.

RUSU MIHAI — Bucureşti: 1. Delegarea arbitrilor la cupele europene se face de către U.E.F.A., ţinînd seama de o serie întreagă de criterii mai mult sau mai puţin obiective. 2. F.R.F. şi-a expus punctul de vedere la forul internaţional. Contestaţii există de cînd e lumea fotbalului, dar rejucări de meciuri mai puţine şi numai în cazuri cu totul şi cu totul excepţionale. Amintiţi-vă de acel gol (filmat şi reluat cu încetinitorul, fotografiat şi comentat cu aprindere pe mapamond) din neuitata finală Anglia — R.F.G. din 1966, de pe Wembley, gol cu care insularii cîştigau titlul mondial ... Se prea poate ca pentru marile erori care au viciat rezultatul de la Mönchengladbach, arbitrul în cauză să suporte consecinţele. Aceasta este, oricum, treaba U.E.F.A.

MIHAI GALUŞCĂ — Iaşi: „La mulţi ani!" şi mult succes în alegerea celui mai frumos drum în viaţă. Şi acum răspunsurile: 1. Ai enumerat bine condiţiile cerute pentru a deveni crainic sau reporter sportiv. Ar mai trebui doar să mergi la Studioul de radiodifuziune din Iaşi pentru a face „o probă pe viu" — cum spun specialiştii. 2. Nici o legătură între ring şi moartea lui „Mr. Urs" (Sonny Liston). Comentatorii de box Paul Ochialbi şi Petre Henţ afirmă (documentat) în cartea „ultima repriză" că decesul ar fi fost cauzat de consumarea drogurilor sau că gangsterii, cu care avea legături, l-au... iubit prea mult pe Liston.

TRAIAN ALEXANDRU — Cîmpina. Da, aveţi dreptate, Nicolae Proca a fost o adevărată „mînă de fier" la C.S. Tîrgovişte. Dar, ce să-i faci, dacă omul a vrut să se întoarcă la el acasă? Acceptînd ideea că fiecare antrenor are părţile lui bune şi mai puţin bune, trebuie să fiţi de acord că jucătorii tîrgovişteni sînt primii vinovaţi pentru alunecarea pe tobogan.

LIVIU MIHAI — Bucureşti. Remarca dv. are acoperire şi faimoasa galerie braşoveană, care a avut partea ei de contribuţie la cîştigarea de către handbalistele noastre a „Trofeului Carpaţi", merită cuvintele pe care i le adresaţi „Am fost pe multe stadioane din ţară, prin multe săli de sport, am văzut multe transmisii sportive la televizor, însă ce am văzut cu ochii mei şi am simţit eu în Sala sporturilor din Braşov m-a entuziasmat. Bravo şi felicitări acestui minunat şi entuziast public de la poalele Tîmpei!"

ION IORGA — Brebu. Nu C.N.E.F.S. a organizat meciul de cupă Rapid — Dinamo pe stadionul „23 August", ci echipa feroviară. Deci, nu era un stadion neutru, ci... unul care să facă faţă marilor cereri de bilete. La 1—1, după prelungiri, regulamentul spune că se califică echipa în deplasare, dacă sînt de categorii diferite.

Stelian TRANDAFIRESCU

TULCEA TINDE SPRE AFIRMARE ÎN NOI RAMURI SPORTIVE

(Urmare din pag. 1)

veni, poate, să-şi mai tragă sufletul — curge apa pe ei — Stanciu, bun pedagog, scoate una după alta mingile mult jinduite şi le aruncă în teren, urmînd o anumită execuţie, un anumit procedeu. „Hai, băieţi! Mai avem trei minute pentru... A mai rămas un singur minut!..." incită, aţîţă, stoarce — nu, e greşit spus! — stîrneşte şi căleşte energii tocmai cînd crezi că oamenii vor lăsa, fie ce-o fi, totul baltă.

Poate că prezenţa secretarului C.J.E.F.S. sau a reporterului... Nu! Sînt băieţi serioşi, jucători de „A". Ispas — lăcătuş mecanic, Gavrilă — strungar, Ştefan — mecanic, Alexandru — lăcătuş mecanic, Iancu — profesor, Iacovlev — muncitor, Enescu — profesor, Ivanov — inginer, Iordache — militar, Ştefan (Gheorghe, celălalt e Marian) — maistru, majoritatea la Centrala Delta Dunării, unde are o muncă de răspundere ing. Vasile Stănucă, fost voleibalist, preşedintele C.S.M. Delta.

Echipa nu are griji cu disciplina şi nimeni nu fumează. A cîştigat doi ani la rînd „Cupa RABA", la Gyor, în Ungaria, în competiţie cu echipe similare din R.D. Germană, Cehoslovacia şi ţara gazdă. În septembrie a făcut un turneu în Belgia şi din 15 jocuri a cîştigat 14, singurul pierdut fiind cu reprezentativa ţării. Dar tot i-a luat un set. La Liege, Hereutals, Acbel, Kasterleé s-a vorbit elogios despre Tulcea, despre România. Dar voleiul tulcean are o secţie puternică şi la Clubul sportiv şcolar, profesorul Tudor-Alexandru Crasovschi fiind şi antrenor al echipei naţionale de juniori, căreia îi furnizează — direct sau prin formaţiile divizionare — elemente valoroase care le-au impus atenţiei.

„SÎNTEŢI GĂLĂGIOASE, DAR NU SÎNTEŢI ASPRE!..."

Seara, la sfîrşitul antrenamentului, Nicolae Mihai, un profesor cu nişte mustăţi mari, negre, şi-a adunat trupa de pitici (fetiţe din care face handbaliste) pentru... analiză. Printre ele una mică, mică, dar piper, nu alta, propria sa fiică, de numai 6 ani, din care vrea să scoată (şi va scoate!) o coordonatoare de joc. „A fost bine — le zice, mîngîindu-şi mustaţa — însă vreau să vă spun că sînteţi gălăgioase, dar nu sînteţi aspre. Nu vă bateţi pentru minge, mai ales pe semicerc...". Fetiţele îl ascultă şi se vede în ochii lor mari, vioi, că îl înţeleg. La vîrsta lor — le-am văzut, ne-am convins — învaţă să muncească, să fie... aspre, în accepţiunea handbalistică a cuvîntului, să preţuiască timpul care le-a fost rezervat în această splendidă sală.

GREU, DAR NU SE PLÎNGE NIMENI

Trecem peste drum, la fosta moară, din care s-a făcut un spaţiu de antrenament pentru lupte, volei... Este acolo şi un bac pentru caiac-canoe. Igor Lipalit, campionul de altădată, este astăzi profesor de educaţie fizică şi, fireşte, antrenor la Clubul sportiv judeţean de caiac-canoe „Danubiu" (singurul de acest profil, din ţară). Locul e cam strîmt, greu de aerisit, tavanul e umed, dar un grup de tineri şi tinere muncesc de zor, într-un circuit cronometrat care-i trece de la bara fixă la haltere şi apoi la simulacrul de Dunăre. E umezeală, e înghesuială, dar nu se plînge nimeni, deşi şi-ar dori şi ei un bac măcar ca acela de la Complexul sportiv al sindicatelor. De aici au plecat Diba, Ştefan Cozma, Nastasia Buri, Petre Capusta, Gheorghe Titu, Gherasim Munteanu şi alţii. Igor Lipalit, ajutat de Eugenia Bondar şi Ion Sauca, lucrează cu elevi din liceele industriale, de la Naval sau Navrom, de la Metalurgic sau Industria alimentară, băieţi şi fete care-şi drămuiesc timpul între cursuri, practica în fabrică şi antrenament. Pentru 1984, Igor şi ai săi au 20 de tineri „garantaţi". Dincolo, la C.S.M. Delta Tulcea, Timofei Lipalit — cunoscut, ca şi fratele său Igor — şi Grigore Ştefanov cresc alţi tineri valoroşi, cum au fost şi sînt Policarp Malihin, Agafia Orlov şi atîţia alţii, cu care se mîndresc azi cluburi din Bucureşti, noi toţi. Alţi, şi alţi tineri şi tinere au pornit pe urmele lor.

Să reţinem că organele şi organizaţiile sportive tulcene pregătesc pentru J.O. din 1984 un număr important de caiacişti şi canoişti, boxeri, luptători, atleţi, handbalişti şi voleibalişti, angajîndu-se să furnizeze loturilor reprezentative — direct sau prin cluburi mai puternice decît cele tulcene — în ceea ce priveşte organizarea şi desfăşurarea procesului de pregătire, baza materială — sportivi şi sportive de valoare, cu care să se mîndrească Tulcea, întreaga ţară.

COMPETIŢIE INTERNAŢIONALĂ DE HOCHEI

MIERCUREA CIUC, (prin telefon). — În zilele de 27, 28 şi 29 decembrie se va disputa în localitate cea de a 21-a ediţie a tradiţionalei competiţii de hochei „Cupa 30 Decembrie". Întrecerile se vor disputa pe patinoarul acoperit, cu participarea echipei reprezentative a **Bulgariei** şi a divizionarei A cehoslovace **Banska Bistriţa**, precum şi a selecţionatei oraşului **Miercurea Ciuc** (o combinată Sport Club — Progresul, fără jucătorii din lotul naţional al ţării noastre) şi a echipei **Avîntul Gheorgheni.**

V. PAŞCANU, coresp.

ANUNŢ

I.D.M.S. Bucureşti încadrează de urgenţă:

● **Inginer constructor principal sau simplu pentru lucrări investiţii.**
● **Lucrător gestionar subunitate depozit articole sportive.**
● **Lucrători gestionari subunitate depozit piese schimb auto.**
● **Lucrători gestionari — magazin articole sportive.**
● **Muncitori necalificaţi.**
● **Spălători auto (femei).**

Solicitanţii vor trebui să posede buletin de identitate din raza Municipiului Bucureşti. Prezentarea se va face la sediul întreprinderii, str. Vasile Conta nr. 16, sectorul II. Relaţii la telefon 12.89.18 sau 12.19.62.

Campionatul rugbyştilor juniori — la jumătatea întrecerii

MULTE „SPERANŢE", DAR CINE LE ASIGURĂ TEMELIA?

Indiscutabil, Divizia de juniori reprezintă, prin însăşi existenţa sa, un bun cîştigat pentru rugbyul românesc. Ea fiinţează în actuala formulă — a unui autentic campionat naţional — doar de puţină vreme, mai înainte sistemul competiţional al rugbyului juvenil avînd o structură restrînsă. Întrecerea reuneşte 39 de echipe (primele trei serii au cîte zece competitoare, a patra — nouă), remarcabilă fiind aria geografică cuprinzătoare: 22 de oraşe, dintre care Bucureştiul îşi are... partea leului (11 formaţii), Iaşi prezintă 3 garnituri, Cluj-Napoca, Constanţa, Galaţi, Piteşti şi Alexandria (da, Alexandria!) sînt înscrise cu cîte două echipe, iar Sibiu, Braşov, Giurgiu, Paşcani, Bacău, Bîrlad, Suceava, Buzău, Oradea, Mîrşa (!), Baia Mare, Arad, Timişoara, Simeria şi Petroşani — cu cîte una.

Vorbind despre campionatul speranţelor rugbyului nostru (care nu reprezintă singura competiţie juvenilă), să notăm — mai întîi — că el şi-a consumat prima jumătate a disputei. Fruntaşele turului sînt Locomotiva Bucureşti (antrenor: **Constantin Vasile**), R.C. Griviţa Roşie (antrenori: **Alexandru Pop şi Nicolae Vizitiu**) şi Liceul Metalurgic Iaşi (antrenor: **Pavel Vizitiu**), autoare ale unui frumos bilanţ: 12 meciuri, 12 victorii! Ele conduc, fireşte, în seriile din care fac parte (în ordinea aceasta), fiind talonate de R.C. Sportul studenţesc, Triumf Buc., Şoimii Sibiu — în prima grupă; C.S.Ş. 2 Constanţa, C.S.Ş. 2 Republica, Gr. Şc. C.F. Braşov — în a doua; L.I.M. Galaţi, Unirea Iaşi şi M.M.R. Paşcani — în a treia. O bună comportare a avut şi liderа ultimei serii, Viitorul Cluj-Napoca (antrenor: **Octavian Chihaia**), dar ea nu a fost alături de celelalte fruntaşe pentru că a înregistrat o înfrîngere... O urmează în clasament C.F.R. Cluj-Napoca, Locomotiva Oradea şi Carpaţi Mîrşa.

Am numit, iată, cîte 4 formaţii din fiecare grupă. Aceasta cu gîndul la fazele superioare ale campionatului, în care se dispută mai întîi un baraj de 16, după care primele 8 echipe se reunesc la turneul final, a cărui următoare ediţie va avea loc, după toate probabilităţile, la Arad. De ce tocmai aici? Explicaţia e simplă. Oraşul de pe malul Mureşului a prins, cum se spune, ce reprezentative naţionale. Dar el este cam restrîns, iar situaţia nu ar fi tocmai rea dacă între două-trei echipe din serie şi celelalte nu ar exista o atît de categorică diferenţă valorică. Cum pot fi explicate — spre pildă, — punctaje de genul 692—31 (Locomotiva Bucureşti) faţă de 30—646 (Vulcan) sau 635—40 (R.C. Griviţa Roşie) comparativ cu 65—42 (Dinamo)?

Printre aspirantele la supremaţie în actuala ediţie a campionatului de juniori, se află şi R.C. Griviţa Roşie, al cărei „secret" este pregătirea exemplară. În imagine, înaintaşii repetă un moment fix, sub îndrumarea lui Nicolae Vizitiu.

Foto: Dragoş NEAGU

„gustul" rugbyului. Tînărul antrenor **Cornel Mitan** e serios sprijinit de factorii locali, Aradul deţinînd — la această oră — supremaţia în echilibrata serie a doua a diviziei secunde, iar mai recent înfiinţata garnitură de juniori de la Grupul şcolar căi ferate face paşi încă timizi, dar siguri spre afirmare. Oricum, ideea federaţiei de a programa faza decisivă a întrecerii juvenile mereu în altă localitate este binevenită.

Cantitativ, aşadar, rugbyul românesc are... speranţe. Dar calitativ? Ei bine, din acest punct de vedere realitatea e mai puţin îmbucurătoare. Există, ce-i drept, un mănunchi valoros de echipe, cu care se lucrează serios, din care — este şi opinia antrenorului **Teodor Rădulescu**, care coordonează, de cîtva timp, în cadrul F.R.R., activitatea cu juniorii — **se pot alege elemente pentru formarea unei puternice** Stim, formaţiile dispun de condiţii de pregătire între cele mai diferite, unele sînt recent create sau fiinţează în centre fără tradiţie. Dar nu putem trece uşor peste un adevăr: responsabilii echipelor de juniori au, adesea, o pregătire sumară, mulţi neavînd calificare! Este, credem, aspectul căruia F.R.R. trebuie să-i acorde cea mai mare importanţă, pentru ca multele „speranţe" din rugbyul nostru să devină, în bloc, temeinice. Forul nostru de specialitate subscrie ideii şi promite să treacă, deîndată, la treabă. Aşteptăm faptele, pentru ca — nu spunem o noutate — pasiunea, singură, nu este suficientă, rugbyul românesc avînd nevoie de o muncă de calitate la baza piramidei sale, care nu poate fi făcută cu puţine cunoştinţe, deprinse... după ureche.

Geo RAEŢCHI

BRAŞOV, ORAŞUL SCHIORILOR, DEVINE ŞI AL ÎNOTĂTORILOR!

(Urmare din pag. 1)

fesorii cu elevii lor să facă lecţia de educaţie fizică direct în bazin. (Să menţionăm în acest sens pe profesorii Doina Ouatu, Constantin Dragomir, Cornelia Eremia sau cunoscutul voleibalist din echipa divizionară Tractorul, Horia Banea, care-şi îndeamnă şcolarii la înot). Dar şi mai grăitor ni se pare cazul prof. Fodor din Sf. Gheorghe, care, de cînd a aflat de deschiderea noului bazin braşovean, vine aici de două ori pe săptămînă, cu elevii săi, cale de 40 km, ca să-i înveţe înotul!

Capacitatea noului bazin este deplin cuprinzătoare, putînd satisface, cu un efort de organizare, atît nevoile de agrement ale cetăţenilor oraşului, cît şi cerinţele imperioase ale unei practici gradate, de la iniţiere pînă la marea performanţă. Importantă este corecta armonizare a acestor două laturi ale activităţii. Fireşte că Administraţia bazelor sportive din Braşov tinde spre acţiunile aducătoare de beneficii, iar acestea se pot chiar intensifica cu puţină imaginaţie, **fără a fi în detrimentul înotului de performanţă.**

Conducerii administrative a bazinului (Cristei Tabără), ca şi corpului de antrenori şi instructori (soţilor Mitrofan adăugîndu-li-se cei ce se ocupă de iniţierea copiilor în înot: Corina Cristudor, Jean Ouatu, Cornel Aghiană) trebuie să le fie clare **obiectivele noului bazin**: realizarea unei largi acţiuni de ordin social, prin antrenarea cît mai multor copii în uzul practic şi plăcut al înotului; treptat, trecerea la o largă acţiune de selecţie, testare şi instruire în nataţie; înfăptuirea unui program eşalonat de pregătire a performerilor. Dacă cumva planul unei asemenea campanii de anvergură pare prea complicat organelor administrative sau strict tehnice, atunci fireşte intervenţia unui for coordonator este necesară şi cine ar putea îndeplini mai bine această sarcină decît activul C.J.E.F.S. Braşov?

LOTO - PRONOSPORT INFORMEAZĂ

SURPRIZA SEZONULUI...

Agenţiile Loto-Pronosport şi vînzătorii volanţi din întreaga ţară vă oferă în aceste zile surpriza sezonului de iarnă — LOZUL ANULUI NOU, emisiune specială limitată care beneficiază de cîştiguri suplimentare în valoare de 1.700.000 lei acordate din fond special. Se atribuie autoturisme „Dacia 1300" şi „Skoda 105 S", cîştiguri în bani de 50.000, 10.000, 5.000, 2.000 lei etc. Încercaţi-vă şi dv. şansa de a vă număra printre marii cîştigători!

Tragerea Pronoexpres de astăzi, 26 decembrie, se televizează în direct, începînd de la ora 18.20.

CÎŞTIGURILE CONCURSULUI PRONOSPORT DIN 23 DECEMBRIE 1979

Categoria 1 (12 rezultate) 1 variantă 100% a 31.396 lei şi 13 variante 25% a 7.849 lei; cat. 2: (11 rezultate) 75,25 variante a 1.779 lei; cat. 3: (10 rezultate) 818,75 variante a 245 lei.

Cîştigul de categoria 1 (100%) a fost obţinut de ADRIAN A-BALAŞEI din Botoşani.

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA EXCEPŢIONALĂ LOTO DIN 25 DECEMBRIE 1979

FAZA I

EXTRAGEREA I: 64 1 35 41 56 73 72 71 27 8 31 24

EXTRAGEREA a II-a: 67 76 2 65 16 89 59 29 12 5 57 48

FAZA a II-a

EXTRAGEREA a III-a: 30 81 24 45 73 71

EXTRAGEREA a IV-a: 74 75 18 21 22 79

EXTRAGEREA a V-a: 88 55 33 12 46 83

Fond total de cîştiguri: 869.354 lei.

Fotbal

...BARCA GĂLĂŢEANĂ A PRINS „VALUL URCĂTOR"

10. F.C.M. GALAŢI

● **Puncte realizate:** 19 (15 acasă + 4 în deplasare); procentaj: 50.
● **Golgeterii echipei:** Cramer 6 goluri, M. Olteanu 5, Orac, Moţoc, Balaban şi Majaru — cîte 3, Florea II şi I. Constantinescu — cîte 2.
● **Jucători folosiţi:** 20 — M. Olteanu, Vlad, Ţolea şi Cramer — cîte 19 meciuri, Balaban, Orac şi Moţoc — cîte 18, Majaru şi Bejenaru — cîte 16, I. Constantinescu 15, Hagioglu 13, Oană 10, Burcea 8, Florea II şi Cojocaru — cîte 7, R. Dan 6, Florea I 3, Stoicescu, Haiduc şi Coman — cîte 1.
● **Media notelor echipei:** 6,52 (6,80 acasă — 6,24 în deplasare).
● **Jucători eliminaţi:** Ţolea [illegible] a 3-a)
● **Cartonaşe galbene:** 15 (10 jucători); cele mai multe: M. Olteanu 3.
● **A expediat** 214 şuturi (146 acasă + 68 în deplasare), dintre care 109 pe spaţiul porţii (74 acasă + 35 în deplasare) şi a executat 127 de cornere (89 acasă + 38 în deplasare).
● **A beneficiat** de 2 lovituri de la 11 m, ambele fiind transformate de Balaban; a fost sancţionată cu 3 penalty-uri (1 transformat, 2 ratate).
● **La meciurile** susţinute acasă au asistat 195 000 de spectatori, cei mai mulţi — 25 000 — în prima etapă, la partida cu Politehnica Timişoara.

Credem că nu greşim socotind că echipa gălăţeană **a stat cea mai mare parte a sezonului de toamnă sub semnul exclamării.** Judecaţi şi dumneavoastră: 1) În primele două etape primise recordul de 10 goluri! 2) După primele 6 etape, abia adunase 3 puncte! Concluzia tuturor: deşi a promovat în Divizia A, formaţia gălăţeană are... toate motivele să se întoarcă rapid în B. 3) Două victorii consecutive (acasă, cu C.S. Tîrgovişte şi cu A.S.A.) o aduc aproape de linia de plutire, dar abia egalul de la Bacău (2—2, după ce gălăţenii au condus cu 2—0, fiind egalaţi în ultimele minute ale partidei!) atrage atenţia că la Galaţi se... întîmplă totuşi ceva demn de luat în seamă. 4) Într-adevăr, echipa dunăreană are o serie de 4 meciuri în care nu cunoaşte înfrîngerea, egalul de la Bacău fiind urmat de 2 victorii acasă (2—1 cu campionii, 3—2 cu Ieşenii) şi un meci egal cu Dinamo (1—1), la Bucureşti! Optica amatorilor de fotbal se schimbă cu 180 de grade: Galaţiul este marea surpriză a Diviziei A! Aşa şi este, victoria ulterioară de la Buzău (3—2) — în faţa unei echipe aflate într-o situaţie critică, hotărîtă să lupte „pe viaţă şi pe moarte" pentru fiecare punct — convingînd pe toată lumea că Galaţiul s-a obişnuit cu focul Diviziei A şi-i face faţă cu bine.

Trecînd de la observaţiile făcute pe marginea „foii de parcurs" la analiza evoluţiei în joc a echipei gălăţene, se cuvine să spunem că valoarea jocului a crescut aproape de la o etapă la alta. Bazat pe o circulaţie permanentă a mingii, pe schimburi de locuri derutante, pe urcări repetate în atac ale fundaşilor, jocul echipei gălăţene, orientat permanent spre atac, a surprins mulţi adversari prin îndrăzneala lui. **Ceea ce părea însă, la început, doar îndrăzneală s-a dovedit a fi, cu timpul, o concepţie de joc.** O concepţie realistă, constructivă, de viitor, o concepţie care sporind valoarea ansamblului echipei a sporit valoarea fiecărui titular. Deşi procesul pare curios, aşa a fost. Jucînd fiecare „ce ştie", majoritatea titularilor echipei sînt modeşti; jucînd cu toţii o „partitură" modernă, simplă, eficientă, majoritatea titularilor şi-au ridicat propria cotă valorică la cota superioară a echipei. Cu alte cuvinte, cu solişti modeşti s-a legat un cor fără mari pretenţii, dar cu siguranţă din ce în ce mai bun.

Care este situaţia astăzi şi cum poate fi scrutată perspectiva echipei gălăţene?

„Ajunsă pe locul 10, echipa noastră a realizat mult dacă avem în vedere valoarea jucătorilor şi a realizat puţin dacă raportăm acest loc la volumul de muncă depus în sezonul de toamnă" — spunea antrenorul Constantin Teaşcă. Ni se pare o privire radiografică fidelă, obiectivă.

Care este soluţia de viitor a echipei gălăţene? Soluţia este una singură: munca, munca înverşunată, fără concesii, fără compromisuri, pentru păstrarea şi întărirea forţei şi omogenităţii de joc, ca şi a forţei şi omogenităţii morale. Echipa a prins „valul urcător", dar fotbalul a văzut multe şi a trăit multe întîmplări surprinzătoare, unele chiar dramatice, cînd o singură furtună a fost în stare să răstoarne şi să scufunde barca...

Viitorul bărcii gălăţene, ancorată aparent bine în Divizia A, depinde numai de ea. Pentru că primăvara viitoare va fi cu siguranţă furtunoasă...

Marius POPESCU

PREMIANŢI LA „APĂRARE", CORIGENŢI LA „OFENSIVĂ"

Opt puncte cîştigate în deplasare şi tot opt puncte pierdute acasă! Mai bine zis în Bucureşti. Aceasta ar fi, într-o laconică exprimare cifrică, Sportul studenţesc. Şi analiza acestei echipe, atît de controversate, bizară chiar în comportarea sa competiţională, de aici ar trebui să înceapă. De la surprinzătoarea uşurinţă cu care aduce puncte de afară, semănînd panică şi tristeţe, mai ales acolo unde şi „zestrea" gazdelor este mică. De la aceeaşi uşurinţă cu care cedează, adeseori, pe Stadionul Republicii, în faţa unor adversari care, cel puţin teoretic, nu ar avea şansa victoriei sau a remizei.

11. SPORTUL STUDENŢESC

● **Puncte realizate:** 18 (10 acasă + 8 în deplasare); procentaj: 47,4.
● **Golgeterii echipei:** M. Sandu 5, Chihaia şi Iorgulescu — cîte 4, M. Marian 3, O. Ionescu 2.
● **Jucători folosiţi:** 18 — Tănăsescu, B. Grigore şi Chihaia — cîte 19 meciuri, M. Sandu şi M. Marian — cîte 18, Iorgulescu 17, Moraru, Cazan şi O. Ionescu — cîte 15, Munteanu I şi Şerbănică — cîte 14, Cîţoi 13, Ciugarin şi Munteanu II — cîte 12, Margelatu 9, Lazăr 6, Predeanu 5, Ene 3.
● **Media notelor echipei:** 6,34 (6,41 acasă — 6,27 în deplasare).
● **Jucători eliminaţi:** Iorgulescu (etapa a 8-a), Munteanu II (etapa a 9-a) şi Cîţoi (etapa a 14-a).
● **Cartonaşe galbene:** 19 (10 jucători); cele mai multe: Cazan, Tănăsescu şi Iorgulescu — cîte 3.
● **A expediat** 204 şuturi la poartă (133 acasă + 71 în deplasare), dintre care 103 pe spaţiul porţii (64 acasă + 39 în deplasare) şi a executat 118 cornere (89 acasă + 29 în deplasare).
● **Nu a beneficiat** de nici o lovitură de la 11 m; a fost sancţionată cu un singur penalty, transformat.
● **La meciurile** susţinute acasă au asistat 45.400 spectatori, cei mai mulţi — 10 000 — în etapa a 5-a, la partida cu Universitatea Craiova.

S-a mai spus, în repetate rînduri, despre Sportul studenţesc, că este singura divizionară A fără teren propriu şi că, practic, ea joacă tot timpul... în deplasare. Un asemenea handicap a fost simţit multă vreme şi continuă să fie resimţit încă în evoluţia jucătorilor şi a echipei. În ultimul timp însă, noţiunea aceasta de teren propriu, la Sportul studenţesc, a depăşit cu mult accepţiunea oarecum restrînsă a obişnuinţei cu un anumit cîmp de joc. Ea a căpătat un sens mai complex, în care se include, cu o mare pondere, ambianţa specifică spectacolului sportiv. Aşa se explică, desigur, de ce atunci cînd joacă în Capitală, în faţa unor tribune slab populate — ca să nu spunem aproape goale — studenţii bucureşteni nu simt plăcerea de a se produce, devin apatici, neglijenţi — şi asta fără voia lor — făcînd, în acest fel, ca avantajul moral al terenului să dispară; iar alteori să devină, chiar, un dezavantaj. În asemenea condiţii, insuccesele echipei nu mai pot fi considerate desigur surprize. În schimb, aceiaşi jucători, cînd au ocazia să evolueze în faţa unor tribune, fie ele şi potrivnice — dar pline — găsesc un stimulent deosebit de activ şi preţios în atmosfera proprie adevăratei întreceri. Şi atunci, arată cam tot ce pot. **Pentru că au şi ce să arate, şi cui să arate.** Şi astfel, nu o dată, formaţia „alb-negrilor" bucureşteni se întoarce acasă cu puncte. De la Buzău, Petroşani, Galaţi sau Cluj-Napoca.

În toamna acestui an, Sportul studenţesc a oscilat, ca poziţie în ierarhia competiţională, între locurile 11 şi 13. A fost, cum s-ar spune, o echipă de plutonul doi al campionatului. O singură dată a trecut pragul spre prima jumătate a clasamentului (locul 8, în etapa a 16-a), dar s-a găsit, chiar şi numai pentru o singură etapă, a 13-a, în zona retrogradării! **Locul 10 în finalul turului, acelaşi ca şi în ediţia precedentă de campionat, pare să confirme faptul că studenţii bucureşteni nu prea strălucesc în sesiunea de toamnă, cînd, de regulă, se aglomerează şi obligaţiile sportive şi cele de învăţătură, iar acumulările de pregătire sînt pe sfîrşite.** Jucătorii s-au şi obişnuit, dealtfel, cu ideea că alcătuiesc **o echipă de primăvară**, sezon în care reuşesc nu numai jocuri bune, ci şi spectaculoase salturi de calitate pe scara competiţională. Locul 6 ocupat la sfîrşitul campionatului trecut şi calificarea în finala Cupei României, ediţia 1978—1979, confirmă, fără îndoială, un asemenea lucru. Aceste rezultate constituie, dealtfel, obiectivele de performanţă şi pentru anul competiţional în curs. Obiective pe care echipa antrenată de cuplul M. Rădulescu — V. Kraus este capabilă să le repete şi chiar să le depăşească, gîndindu-ne, în primul rînd, la plusurile din modul său de acţiune: apărare viguroasă greu penetrabilă (a primit cele mai puţine goluri, 17); joc ordonat, gîndit şi sobru; maturitate, spirit combativ şi personalitate colectivă. Pe parcursul actualului sezon de toamnă, toate aceste atu-uri ale Sportului studenţesc au fost, din păcate, adeseori estompate de forţa redusă a echipei în atac. Un atac — situat într-un clasament al eficacităţii pe locul 15 — în cadrul căruia dispariţia prematură a regretatului **Aurică Rădulescu** nu a mai putut fi încă compensată chiar şi în condiţiile unei promiţătoare reveniri de formă manifestată de M. Sandu.

De aceea, se poate spune că la sfîrşitul sesiunii de toamnă formaţia studenţilor bucureşteni rămîne corigentă la materia de bază a jocului — ofensiva — pe care speră să o treacă totuşi, ca şi în alţi ani, cu bine, în sesiunea de primăvară.

Mihai IONESCU

Divizionarele A sub transfocator

ÎNCĂ O DATĂ DESPRE UTILITATEA MINITURNEELOR...

Clubul sportiv şcolar Piteşti, unitate care funcţionează pe lîngă Şcoala generală nr. 11 (şcoală evidenţiată mereu, an de an, pentru frumoasele ei iniţiative privind atragerea copiilor la practicarea fotbalului) a organizat, la sfîrşitul săptămînii trecute, în Sala sporturilor din localitate, prima ediţie a competiţiei dotată cu „Cupa Aripi". S-au aliniat la start, cu cîte două echipe, cluburile: F.C. Argeş, C.S.Ş. Pajura Bucureşti, C.S.Ş. Bacău, C.S. Tîrgovişte, Dinamo Bucureşti şi C.S.Ş. Piteşti. Finala, în grupa jucătorilor născuţi după 1 august 1964, şi-au disputat-o F.C. Argeş şi Dinamo. Au cîştigat piteştenii (antrenor Dan Silvăşan). Mult mai atractivă şi mai echilibrată a fost cealaltă finală, Dinamo — C.S.Ş. Bacău (copii născuţi după 1 august 1967). Micuţii jucători bucureşteni (antrenor Gheorghe Timar) au reuşit pînă la urmă să-şi adjudece trofeul, învingînd cu 3—2. **Prunea** şi **Popazu** (Dinamo), **Zamfir** (C.S.Ş. Piteşti) şi **Trică** (C.S.Ş. Pajura) s-au evidenţiat pe parcursul competiţiei. Dar...

Accente

Lăsînd la o parte faptul că timp de două zile sala din Piteşti a fost arhiplină, făcînd abstracţie şi de atractivitatea reală a partidelor disputate, TURNEUL ACESTA (ca şi cele organizate la Piatra Neamţ şi Timişoara) ŞI-A DEMONSTRAT NECESITATEA; o necesitate subliniată şi de cei doi antrenori dinamovişti prezenţi la Piteşti. Este vorba de: 1. **„marea dorinţă a copiilor de a juca, de a juca mult, mai ales acum, în perioada cînd au timp suficient la dispoziţie, fiind în vacanţă"** (Dumitru Ivan); 2. **„aceste turnee dezvoltă rapid simţul de concurs al copiilor şi nu văd de ce astfel de întreceri nu se organizează şi la Bucureşti sau chiar la nivel republican"** (Gheorghe Timar). Mai ales că săli mari şi frumoase s-au construit în toate judeţele ţării. Mai ales că la nivelul vîrstelor fragede (10—13 ani) **nu** prea se organizează competiţii... **(L. D.)**.

LOTUL DE TINERET - TREI JOCURI ÎN EGIPT

În prima decadă a lunii februarie, a anului 1980, **lotul reprezentativ de tineret,** care urma să participe la Balcaniada din Iugoslavia (amînată pentru o dată ulterioară), **va efectua un turneu de trei jocuri în Egipt.** Întîlnirile sînt programate la Cairo, în zilele de 4, 6 şi 8 februarie.

AŢI JUCAT NUMERELE PREFERATE?

Se efectuează 12 extrageri cu un total de 120 numere!

ŞANSE MULTIPLE DE A CÎŞTIGA!

● Autoturisme „Dacia 1300" şi „Skoda 120 L" ● Mari premii în bani de valori fixe şi variabile
● Excursii atractive pe ruta R.P. Bulgaria — Grecia sau R.D. Germană.

tragerea extraordinară

LOTO A REVELIONULUI

CONSULTAŢI PROSPECTUL TRAGERII ŞI PROCURAŢI-VĂ DIN VREME BILETELE!

La tragerea similară de anul trecut au fost atribuite aproximativ 92.000 de cîştiguri, printre care şi 12 autoturisme!

ULTIMA ZI PENTRU PROCURAREA BILETELOR — **luni 31 decembrie.**

Selecţionata de juniori (C. S. Luceafărul)

DUPĂ UN SEZON CU... 30 DE MECIURI LA ACTIV!

● **Paşi încurajatori pe drumul alcătuirii unei echipe competitive**

● **Gabor — cel mai eficace jucător al formaţiei**

De aproape un **an şi jumătate**, reprezentativa naţională de juniori se confundă, într-o proporţie de 80 la sută, cu prima echipă a clubului Luceafărul. Iar din vara acestui an, proporţia s-a mărit şi mai mult, la ora actuală existînd doar doi jucători **(Dorel Zamfir şi Mircea Bolba)** care nu fac parte din clubul înfiinţat în 1978. Acesta este şi motivul care ne obligă să analizăm comportarea selecţionatei U.E.F.A. '80, atît prin prisma rezultatelor înregistrate în competiţia internă la startul căreia s-a aliniat (Divizia B, seria a II-a), cît şi prin cea a scorurilor înscrise în minutul 80 pe tabela de marcaj a stadioanelor din străinătate pe care a evoluat. Sînt două capitole distincte ale activităţii de numai o jumătate de an a echipei de juniori şi tocmai din această cauză le vom diseca separat, fără a uita, însă, că amîndouă alcătuiesc un tot unitar. Aşadar...

DE LA EGAL LA EGAL CU RAPID, METALUL PLOPENI, OLTUL SLATINA

În tabelul de mai jos sînt înscrise rezultatele clubului Luceafărul în disputa cu cele 18 divizionare B din cea mai echilibrată serie a campionatului eşalonului secund. Două constatări de ordin general se desprind. PRIMA: lotul de juniori **(Alexa, Jäger, Viscreanu, Ungureanu, Rednic, Tătăran, Marinescu, Niţă, Ilie, Fişic, Gabor, Matei, Frunzea, Vuşcan, Cartianu, Crăciun, Bîrsan)** a jucat de la egal la egal cu cele mai puternice echipe ale seriei. Semnificative în acest sens ni se par a fi rezultatele înregistrate în partidele cu Rapid, Mecanică fină, Metalul Plopeni, Oltul Slatina şi Rulmentul Alexandria, pe ultimele două învingîndu-le chiar pe terenul lor. A DOUA: C.S. Luceafărul, pregătită în prima parte a sezonului de **Robert Cosmoc** şi **Gheorghe Cosma**, iar în ultimele două luni de **Ion Nunweiller** şi **Gheorghe Cosma**, a pierdut cele mai multe meciuri în repriza secundă. Acest fapt denotă, fără îndoială, o pregătire fizică nu tocmai corespunzătoare. Aceeaşi constatare rezultă şi din evoluţia echipei în întîlnirile internaţionale.

C.S. Luceafărul: 3—1 (1—0) cu Carpaţi Mîrşa (acasă), 2—1 (1—0) cu Oltul Slatina (în deplasare), 3—4 (1—1) Cu Poiana Cîmpina (a), 0—2 (0—2) cu Metalul Bucureşti (d), 1—1 (1—1) cu Flacăra Automecanica Moreni (a), 0—2 (0—1) cu Şoimii Sibiu (d), 0—1 (0—0) cu Progresul Vulcan (a), 1—1 (0—1) cu Metalul Plopeni (a) 2—0 (0—0) cu Rulmentul Alexandria (d), 0—0 cu Rapid (a), 0—2 (0—0) cu Petrolul Ploieşti (d), 0—2 (0—0) cu F.C.M. Giurgiu (d), 1—4 (0—1) cu Autobuzul (d), 2—1 (2—1) cu Gaz metan Mediaş (a), 4—0 (2—0) cu Pandurii Tg. Jiu (a), 4—2 (2—1) cu Mecanică fină (a), 1—1 (1—0) cu Chimia Tr. Măgurele (d). Partida cu Chimica Tîrnăveni a fost amînată.

Bilanţ general: 17 6 4 7 24—25.

Golgeterii formaţiei: Gabor — 7, Fişic — 5, Niţă — 4.

Indiscutabil, s-au făcut frumoşi paşi înainte, dar, analizînd comportarea acestui lot în Divizia B, ne vin mereu în minte cuvintele reputatului descoperitor de talente Nicolae Gorgorin, rostite cu numai o lună în urmă: **„O veritabilă echipă naţională de juniori trebuie să bată majoritatea divizionarelor B. Cu o astfel de echipă, nu-ţi este teamă cînd pleacă să joace peste hotare".** Dar, ce a făcut noua selecţionată peste hotare, în perioada iulie-decembrie 1979?

UN BILANŢ ÎNCURAJATOR. Iată cîteva sublinieri care sprijină afirmaţia:

● din cele 13 partide (tabelul din dreapta), numai una s-a jucat pe teren propriu, ultima;

● după o perioadă destul de îndelungată, echipa a reuşit să ajungă în finala unui important turneu internaţional („Prietenia" — Polonia);

● rezultatele înregistrate în faţa echipelor Poloniei, Iugoslaviei şi Republicii Democrate Germane au fost cele mai apreciate şi ca urmare a jocurilor de bun nivel etalate;

● faţă de anii trecuţi, s-a simţit o uşoară ameliorare a eficacităţii, procentul fiind de aproape două goluri marcate în fiecare meci.

Toate aceste constatări, coroborate cu cele referitoare la evoluţia echipei în Divizia B, ne îndreptăţesc să afirmăm că Selecţionata de juniori a străbătut destul de [illegible] prima parte a drumului ei, pe parcursul căruia a susţinut un număr record de jocuri: 30. Al doilea „tronson", va fi, însă, şi mai greu. Tocmai pentru că include obiectivul major al echipei — **calificarea pentru turneul final U.E.F.A.**; calificare pe care o va obţine dacă va învinge formaţia similară a Turciei în dublul meci programat în primăvară.

Poznan: Polonia — România 1—4 (0—3), R.S. Vietnam — România 0—0, R.D. Germană — România 1—1 (0—1) Cuba — România 1—6 (1—3), U.R.S.S. — România 3—1 (1—1). **Sofia:** Bulgaria — România 2—1 (1—0), Albania — România 3—1 (2—0). **Pola:** Iugoslavia — România 1—1 (0—0), Selecţionata Iskra — România 3—6 (0—3), Cehoslovacia — România 1—0 (0—0). **Mühlen:** R. D. Germană — România 1—1 (1—1). **Sonnenberg:** R. D. Germană — România 1—1 (0—1). **Bucureşti:** România — Bulgaria 1—0 (0—0).

Bilanţ general: 13 4 5 4 24—15.

Golgeteri: Gabor — 7, Frunzea — 3.

Laurenţiu DUMITRESCU